

Sygn. akt VIII RC 167/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marta Kazaniecka

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2020 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko małoletniej B. S.

o obniżenie alimentów

I. obniża alimenty zasądzone od powoda J. S. na rzecz małoletniej pozwanej B. S. wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 18 października 2017 r. w sprawie o sygn. akt VIII RC 156/17 zmienionym następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 listopada 2018 r. sygn. akt XRCa 88/18 z kwoty po 2.000 (dwa tysiące) złotych miesięcznie do kwoty po 1.700 (tysiąc siedemset) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 maja 2020 r.;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. udziela zabezpieczenia w ten sposób, że na czas trwania postępowania zobowiązuje powoda do uiszczania kwot po 1.700 (tysiąc siedemset) złotych miesięcznie w miejsce dotychczasowych alimentów w kwocie 2.000 zł miesięcznie zasądzonych od powoda J. S. na rzecz małoletniej pozwanej B. S. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 listopada 2018 r. sygn. akt XRCa 88/18, poczynając od 17 listopada 2020 r.;

IV. oddala wniosek o zabezpieczenie w pozostałej części;

V. zasądza od powoda na rzecz małoletniej pozwanej kwotę 2.304 (dwa tysiące trzysta cztery) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII RC 167/19

UZASADNIENIE

Powód J. S. – reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata – wniósł o obniżenie alimentów na rzecz małoletniej córki B. S. z kwot po 2.000 złotych miesięcznie, orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 listopada 2018 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt (VIII RC 156/17) X RCa 88/18, do kwot po 1.000 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu m.in. wskazano, że: po wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy w Szczecinie jego zarobki uległy obniżeniu o ponad 1.000 złotych miesięcznie, a jednocześnie wzrosła rata kredytu, który spłaca o ponad 400

złoty miesięcznie. Wobec powyższej zmiany okoliczności powód nie jest już w stanie łączyć alimentów na poziomie ustalonym przez Sąd Okręgowy w Szczecinie.

W odpowiedzi na pozew małoletnia pozwana B. S., reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego w osobie matki i zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa (k. 347). W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, iż koszty utrzymania małoletniej córki od ostatniego orzeczenia wzrosły i aktualnie wynoszą ok. 7000 zł miesięcznie.

W dniu 20 sierpnia 2020 roku powód wystąpił z kolejnym wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia poprzez ustalenie, że na czas trwania postępowania powód będzie wypłacał małoletniej pozwanej tytułem alimentów kwotę 1.000 złotych miesięcznie w miejsce dotychczasowej kwoty 2.000 złotych miesięcznie, począwszy od stycznia 2020 roku.

W uzasadnieniu tego wniosku podano, że w ostatnim czasie zaszła kolejna zmiana stosunków w postaci zmniejszenia się możliwości zarobkowych powoda. Ma to mieć związek z kolejnym obniżeniem powodowi wynagrodzenia, spowodowanym wprowadzeniem stanu epidemii w kraju i obecnie ma ono wynosić brutto 3.600 złotych miesięcznie, z którego potrącana jest kwota 1575,51 złotych miesięcznie, tytułem postępowania egzekucyjnego z wniosku pozwanej. Do wypłaty ma pozostawać kwota 948,78 złotych miesięcznie, co ma nie wystarczać na utrzymanie powoda i zapłacenie raty kredytu, a w związku z tym, że kwota potrącenia z jego wypłaty nie wystarcza na pokrycie całości jego obowiązku alimentacyjnego, dług powoda stale wzrasta.

Podano również, że powód od marca 2020 roku poszukiwał innej pracy, jednak znalezienie jej uniemożliwiło mu pojawienie się epidemii, wobec tego obecnie nie ma on możliwości zmiany pracy na inną, bardziej dochodową. Nie ma on również możliwości podjęcia pracy w zawodzie fotografa, albowiem w 2016 roku sprzedał on swój aparat fotograficzny, a poza tym rynek pracy fotografów, skurczył się w związku z panującą epidemią. Tak też jest z innymi zawodami branży organizatorów imprez i branży turystycznej. Powód podaje również, że obecna sytuacja związana z koniecznością wypłacania małoletniej powódce alimentów w kwocie większej niż jest on w stanie wypłacać, doprowadza go do bankructwa finansowego, bowiem jego dług stale rośnie. Jednocześnie matka małoletniej pozwanej ma nie umożliwiać organizowania zbiórki pieniędzy na małoletnią, co można byłoby przeprowadzić we współpracy z organizacją charytatywną, a co odciążałoby finansowo rodziców małoletniej. Podano również, że dotychczas powód mógł korzystać z pomocy finansowej rodziny, jednak możliwości pomocy wyczerpują się, co może spowodować znaczny wzrost jego długów.

Oprócz tego powód podaje, że matka małoletniej pozwanej bez konsultacji z nim podjęła decyzję o wyjeździe do Szwecji, gdzie koszty utrzymania się, w tym rehabilitacji, są znacznie wyższe niż w Polsce. Poza tym powód kwestionuje wyliczone przez matkę małoletniej pozwanej, koszty utrzymania tej małoletniej. Podaje on, że niesłusznie do kosztów utrzymania dodany np. bilet matki małoletniej na przejazd metrem, bowiem matka małoletniej pozwanej, korzysta z tego biletu również do prywatnych celów. Dalej, powód kwestionuje ponoszenie przez matkę pozwanej kosztów udziału w terapii u E. T., ponieważ małoletnia rzadko przebywa w Polsce. Zakwestionowano również potrzebę wyjazdu małoletniej na wakacje do Turcji, a także takie rozrywki jak żagle i lodowisko powód określa jako nieadekwatne do sytuacji finansowej jej rodziców.

W dniu 8 października 2020 roku przedstawiciel ustawowa małoletniej pozwanej złożyła odpowiedź na powyższy wniosek, w której wniosła ona o oddalenie wniosku powoda w całości. W uzasadnieniu tego stanowiska podano, że małoletnia pozwana nadal jest niepełnosprawna. W styczniu 2020 roku przeszła operację rizotomi selektywnej, po której stale konieczna jest rehabilitacja. Wobec tego koszt utrzymania małoletniej nadal wynosi 8.000 złotych miesięcznie i w 85 procentach ponosi ten koszt matka małoletniej pozwanej. Powód zaś jest zdrowym mężczyzną z doświadczeniem w zawodzie fotografa, ponadto posiada dużo czasu, bo nie pracuje w pełnym wymiarze czasu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia B. S., urodzona w dniu (...), pochodzi z nieformalnego związku (...).

Niesporne.

Małoletnia B. S. urodziła się w 24 tygodniu ciąży, z wagą urodzeniową 600 gram, z cechami znacznej niedojrzałości morfologicznej, rozpoznaniem skrajnego wcześniactwa, niewydolnością oddechową oraz niedokrwistością. Dziecko cierpi na porażenie mózgowie czterokończynowe, ma trudności z poruszaniem. Małoletnia cierpi ponadto z powodu nawracającego zapalenia błony śluzowej nosa, zeza, niedowidzi na jedno oko, musi nosić okulary korekcyjne. Ww. jest dzieckiem funkcjonującym na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanym. W związku z powyższym małoletnia wymaga ciągłych oddziaływań rehabilitacyjnych, terapeutycznych i leczniczych.

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2016 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII Nsm 653/15, Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie: powierzył A. G. (1) wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią B. S. i jednocześnie ograniczył J. S. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią B. S. do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka, z wyłączeniem spraw dotyczących leczenia małoletniej B. S., w ten sposób, że ojciec J. S. nie będzie uprawniony do współdecydowania o leczeniu ww. małoletniej córki, natomiast matka dziecka A. G. (1) będzie samodzielnie decydowała o leczeniu córki, a w szczególności będzie samodzielnie decydowała o wyborze placówek służby zdrowia, lekarzy, metodzie rehabilitacji, zabiegach medycznych, sposobach leczenia ww. małoletniej; ustalił kontakty J. S. z małoletnią córką B. S. w ten sposób, że J. S. będzie miał prawo do kontaktowania się z małoletnią córką B. S., poza miejscem zamieszkania ww. małoletniej: a) w każdy drugi i czwarty weekend miesiąca – z wyłączeniem miesiąca maja w latach parzystych – od piątku od godziny 14.00 do następującego po danym weekendzie poniedziałku do godz. 08.00; b) w latach parzystych w miesiącu maju w okresie od 30 kwietnia od godz. 18.00 do 3 maja do godziny 18.00 oraz w trzeci weekend miesiąca, od piątku od godziny 14.00 do następującego po danym weekendzie poniedziałku do godz. 08.00; c) w drugi tydzień ferii zimowych od poniedziałku od godz. 08.00 do niedzieli do godz. 18.00; d) w wakacje w latach parzystych od 01 lipca od godz. 09.00 do 31 lipca do godz. 18.00 poza miejscem zamieszkania dziecka; e) w wakacje w latach nieparzystych od 01 sierpnia od godz. 09.00 do 31 sierpnia do godz. 18.00; f) podczas Świąt Bożego Narodzenia oraz przerwy świąteczno – noworocznej w latach nieparzystych od 23 grudnia od godz. 18.00 do 1 stycznia do godz. 18.00; g) podczas Ś. Wielkanocnych w latach parzystych od Wielkiej Soboty od godz. 18.00 do Poniedziałku Wielkanocnego do godz. 18.00; h) w latach nieparzystych 1 listopada, poczynając od godz. 10.00 do godz. 19.00.

Wyrokiem z dnia 18.10.2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin Centrum w S. zasądził od pozwanego J. S. na rzecz małoletniej powódki B. S. alimenty w kwotach po 1 000 zł (jeden tysiąc złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 października 2017 r., z prawem powoływania się przez pozwanego J. S. w toku ewentualnego postępowania egzekucyjnego na kwoty spełnione przez niego tytułem zabezpieczenia alimentów. Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie XRCa 88/18 wyrokiem z dnia 27.11.2018 r. zmienił zaskarżony wyrok w punktach I i II tylko o tyle, że zasądził od pozwanego J. S. na rzecz małoletniej powódki B. S. alimenty w kwocie po 2000 (dwa tysiące) złotych miesięcznie.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie – k. 160.

W trakcie orzekania w sprawie o sygn. akt VIII RC 156/17 i (...):

J. S.: miał ukończone 44 lata; pracował jako przedstawiciel handlowy w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. i uzyskiwał średniomiesięczne wynagrodzenie w kwocie ok. 4 500 zł netto z czego kwota ok. 50 zł średniomiesięcznie była potrącana z jego wynagrodzenia za korzystanie ze służbowego samochodu oraz była potrącana kwota 44 zł z tytułu składki na ubezpieczenie; nie świadczył dodatkowej pracy i nie miał dodatkowych źródeł utrzymania; nie posiadał majątku; spłacał kredyt w kwocie ok. 70 000 zł, z miesięczną ratą na poziomie ok. 1 000 zł; poza małoletnią B. S. nie miał innych osób na utrzymaniu; ponosił wydatki związane z utrzymaniem mieszkania na poziomie 900 – 1000 zł miesięcznie; na wyżywienie wydawał ok. 700 zł miesięcznie; na odzież, obuwie, bieliznę ok. 200 zł miesięcznie; na

artykuły higieniczne, kosmetyki, chemię gospodarczą ok. 150 zł miesięcznie; na telefon, Internet, telewizję łącznie ok. 170 zł miesięcznie;

J. S. zaciągnął ww. pożyczkę w celu wykonania remontu lokalu, w którym zamieszkuje. Lokal, w którym zamieszkuje J. S. stanowi własność jego ojca. Z uwagi na wyrok Sądu Okręgowego z dnia 27 listopada 2018 r. podwyższający alimenty na rzecz córki z kwoty po 1000 zł do 2000 zł miesięcznie powód zmuszony został do zaciągnięcia kolejnej umowy pożyczki z bankiem, w którym miał zaciągnięty poprzedni kredyt na kwotę 140.502,22 zł. Powód w kwietniu 2018 r. uczestniczył w szkoleniu we W. w miejscowości L., za które zapłacił jedynie 15% kosztów wyjazdu.

Powód w czasie prowadzenia działalności gospodarczej wykonywał profesjonalne fotografie m.in. na dużych imprezach np. dla T., w tym także za granicą np. w C.. Wynagrodzenie za tego rodzaju prace wynosiło średnio 2.000 zł. Powód w ramach działalności wziął w leasing aparat fotograficzny o wartości ponad 7.600 zł netto a do tego zakupił sprzęt fotograficzny za łączną kwotę ponad 10.300 zł. Łącznie zatem przeznaczył na wyposażenie fotograficzne kwotę blisko 18.000 zł.

Małoletnia B. S. zamieszkiwała wraz z matką A. G. (1) i kontaktowała się z ojcem w wymiarze określonym w postanowieniu Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 13 lipca 2016 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII Nsm 653/15.

A. G. (1) pozostawała w zarejestrowanym w Szwecji związku pozamałżeńskim z R. B. i dzięki temu małoletnia B. S. miała możliwość korzystać nieodpłatnie z publicznej służby zdrowia w Szwecji i świadczeń rehabilitacyjnych na terenie Szwecji. Ówczesnie A. G. (1) przez większą część roku zamieszkiwała wraz z córką B. S. w S. przy ul. (...). Przedmiotowy lokal stanowił własność siostry A. G. (1). Matka małoletniej B. S. ponosiła koszty związane z utrzymaniem mieszkania na poziomie ok. 1 000 zł miesięcznie, w tym ok. 100 zł miesięcznie opłata za energię elektryczną.

W 2016 r. A. G. (1) była wraz z córką w Szwecji łącznie ok. 65 dni i taki wymiar czasu planowała spędzać z dzieckiem w kolejnym roku. Wobec A. G. (1) prowadzone były komornicze postępowanie egzekucyjne i w związku z świadczyła bezumownie pracę, z której uzyskiwała średniomiesięcznie kwoty 4 000 – 5 000 zł. A. G. (1) korzystała nieregularnie ze wsparcia finansowego swojego ojca oraz partnera. W grudniu 2017 r. matka powódki sprzedała mieszkanie w Polsce za kwotę 250.000 zł i wynajmowała to mieszkanie za czynsz który wynosi 715 zł, umowa najmu podpisana została do kwietnia 2019 roku.

Małoletnia B. S.: nie posiadała żadnego majątku; nie uzyskiwała żadnych świadczeń z (...) w S.. Małoletnia uczęszczała do przedszkola w Polsce. W czasie wyjazdów do Szwecji małoletnia B. S. korzystała z nieodpłatnych turnusów rehabilitacyjnych. Małoletnia korzystała również z przedmiotowej formy rehabilitacji średnio dwa razy w roku – łącznie przez dwa miesiące, a koszty związane z podróżą w obie strony dla dziecka wraz z matką wynosiły jednorazowo łącznie ok. 1 500 zł, tj. 3 000 zł rocznie. W czasie pobytu w Szwecji dziecko uczęszczało na rehabilitację z matką, a koszty przejazdów metrem w S. wynosiły ok. 700 zł rocznie.

Ówczesnie od kilku lat małoletnia B. S. korzystała także ze wsparcia terapeutycznego E. T.. Ponadto przez 10 miesięcy w roku, raz w tygodniu na dwie godziny małoletnia B. S. uczęszczała na zajęcia do Gabinetu Rehabilitacyjnego i (...) Dziecięcej (...) w S.. Jedna godzina zajęć kosztowała 70 zł, tj. 140 zł tygodniowo – 490 zł średniomiesięcznie (42 tygodnie x 140 zł / 12 miesięcy). Dodatkowo małoletnia przez 10 miesięcy w roku, dwa razy w tygodniu po jednej godzinie uczęszcza na terapię sensoryczną SI w (...) Centrum (...) w S.. Godzina zajęć SI kosztowała 70 zł, tj. 490 zł średniomiesięcznie (42 tygodnie x 140 zł / 12 miesięcy).

Koszty związane z utrzymaniem małoletniej B. S. ówczesnie Sąd ustalił na kwotę ok. 5 200 zł, na którą składały się następujące składniki:

- przedszkole 15 zł (60 zł rocznie wyprawka, 38 zł rocznie ubezpieczenie, 90 zł rocznie podręcznik / 12 miesięcy);

- lekarstwa i witaminy 40 zł;
- 600 zł wyżywienie;
- odzież, bielizna 220 zł;
- obuwiu 100 zł;
- artykuły higieniczne, chemia gospodarcza 50 zł;
- materiały edukacyjne, tonery do drukarki, papier 300 zł;
- koszty zajęć terapeutycznych z E. T. ok. 1 730 zł miesięcznie;
- koszty zajęć w C. 490 zł;
- koszty terapii SI – 490 zł miesięcznie;
- basen 80 zł (ok.1 000 zł rocznie / 12 miesięcy);
- koszty zakupu paliwa na dojazdy z dzieckiem na zajęcia 240 zł;
- 500 zł udział przypadający na małoletnią w kosztach utrzymania mieszkania;
- 250 zł koszty wyjazdów do Szwecji (3 000 / 12 miesięcy);
- 60 zł koszty przejazdów metrem w S. (700 zł / 12 miesięcy);
- koszty zakupu okularów 35 zł (850 zł, co dwa lata).

Dowód:

- zaświadczenie – k. 17
- umowa pożyczki ekspresowej – k. 20-26.
- potwierdzenie uiszczenia alimentów i kosztów procesu – k. 27-30.
- potwierdzenie spłaty kredytu – k. 30-37.
- pismo H. S. (1) – k. 47.
- wydruk z (...) k. 60.
- zaświadczenie – k. 62.

W dniu 10 grudnia 2018 r. pracodawca powoda skierował do powoda pisemną informację o wstrzymaniu wypłaty prowizji. Wynagrodzenie powoda początkowo wynosiło ok. 3536,49 zł, jednakże w okresie od marzec – maj 2019 r. uległo obniżeniu do kwoty ok. 3000 zł netto miesięcznie. Powód otrzymywał także wsparcie finansowe od swoich rodziców, jednakże od maja 2019 r. jego rodzice nie przekazują mu już żadnych środków.

Powód w dniu 30 listopada 2018 r. zawarł umowę pożyczki z bankiem w którym miał zaciągnięty poprzedni kredyt na kwotę ponad 140 tyś. zł. Kwota pożyczki została przeznaczona na spłatę poprzedniego kredytu powoda w tym banku w wysokości 112706,23 zł i zapłatę prowizji w wysokości 2795,99 zł. Z pozostałej kwoty kredytu 25000 zł powód zapłacił matce pozwanej kwotę alimentów dodatkowo po 1000 zł miesięcznie za okres od 10.2017 r. do 11.2018 r. (13 miesięcy),

kwotę 2088 zł tytułem zwrot kosztów procesu oraz z kwoty kredytu płacił alimenty za okres od grudnia 2018 r. do kwietnia 2019 r. Aktualnie powód spłaca ww. kredyt w miesięcznej racie w wysokości 1662,95 zł. (wcześniej 1231 zł).

Aktualnie powód nadal mieszka w lokalu należącym do jego ojca, jednakże ponosi wszelkie koszty związane z nieruchomością (123 zł – podatek od nieruchomości, opłata za energię elektryczną ok. 100 zł miesięcznie, opłaty za gaz ok. 420 zł miesięcznie w sezonie zimowym, opłata za wodę ok. 172 zł miesięcznie, opłata za wywóz śmieci – 100 zł, opłata za internet – 58 zł, telefonia O. – 145 zł, ubezpieczenie nieruchomości – 152 zł.).

W dniu 4 kwietnia 2019 r. powód sprzedał za kwotę 2999 zł aparat fotograficzny. Miesięczny koszt utrzymania powoda wynosi ok. 900 zł, na którą składają się m.in. koszty zakupu żywności – 600 zł, koszt zakupu odzieży i obuwia – 100 zł, środki higieniczne i zakup leków – 100 zł, nieprzewidziane wydatki – 100 zł. Łączny koszt utrzymania powoda wraz z alimentami na córkę wynosi ok. 5400 zł.

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie o sygn. akt VIII Nsm 219/18 ustalono, iż w ramach zabezpieczenia powód będzie widywał się z małoletnią córką w IV weekend miesiąca od piątku od godz. 20.00 do niedzieli do godz. 14.00 poza miejscem zamieszkania dziecka.

Aktualnie powód od czerwca 2019 r. płaci na rzecz córki alimenty w wysokości 1000 zł.

Od maja 2020 r. powód za swoją pracę uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 2620,86 zł miesięcznie. Powód pracuje na 4/5 etatu. Wobec powoda prowadzona jest egzekucja komornicza zaległych alimentów.

Dowód:

- zaświadczenie – k. 18.
- zaświadczenie o zarobkach – k. 19.
- opłata za podatek od nieruchomości – k. 38-39.
- opłata za energię elektryczną – k. 40.
- opłata za gaz – k. 41.
- opłata za wodę – k. 42.
- opłata za śmieci – k. 42v.
- opłata za internet – k. 43-44.
- opłata za usługi telekomunikacyjne – k. 45.
- polisa ubezpieczeniowa – k. 46.
- oświadczenie – k. 54.
- potwierdzenie otrzymania pomocy finansowej od rodziców – k. 55-56.
- oświadczenie – k. 61.
- wynagrodzenie powoda – k. 95-97
- zaświadczenie o zarobkach – k. 108.
- potwierdzenie możliwości współpracy – k. 185.

- postanowienie Sądu – k. 186.
- wyciąg z konta – k. 318-324.
- zaświadczenie o zarobkach – k. 548.
- zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 549.
- pismo od komornika – k. 551.
- zajęcie komornicze – k. 552-554.
- zaświadczenie – k. 555.
- przesłuchanie powoda – k. 642-643.

Matka małoletniej A. G. (1) pracuje w weekendy jako asystent dziecka z (...) i za wykonywane pracę otrzymuje ok. 5000 koron. Dodatkowo matka małoletniej pracuje jako asystent terapii komunikacji i zarabia z tego tytułu ok. 10 000 koron (za 15 h). W Szwecji rodzic niepełnosprawnego dziecka otrzymuje również od Państwa dofinansowanie w wysokości ok. 7000 koron. W tym roku A. G. (2) złożyła wniosek o kolejne dofinansowanie. (...) A. G. (1) pracuje zawodowo i zarabia ok. (...) koron, dodatkowo w weekendy sobie dorabia. Matka małoletniej brała udział w kursie masażu, czy też kursie układania tablic (koszt 140 zł za rok), kursie dotyczącym autyzmu.

Małoletnia B. S. w dniach 17 czerwca 21 czerwca 2019 r. brała udział w turnusie rehabilitacyjnym z delfinoterapią. Koszt turnusu wyniósł 1600 euro (nie licząc podróży). Matka małoletniej utworzyła zbiórkę na ww. turnus dla córki i część kosztów turnusu została pokryta przez darczyńców.

Małoletnia wraz z matką, przyrodnim bratem i partnerem A. G. (2) zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu (koszt ok. (...) koron). Dodatkowo matka małoletniej opłaca media za mieszkanie w wysokości 210 zł – rachunki za prąd, Internet - 257,00 zł. Małoletnia uczy się w szkole specjalnej w której dziecko ma zapewnione bezpłatne zajęcia terapeutyczne, masaże. Do szkoły małoletnia jeździ taksówką szkolną. Małoletnia dysponuje specjalną kartą do poruszania się dla osób niepełnosprawnych i dzięki tej karcie koszt przejazdu taksówką wynosi 83 koron. Małoletnia ma zapewniony bezpłatny przejazd taksówką od 630 koron miesięcznie.

Matka małoletniej pobiera na dziecko 1250 koron z szwedzkiej kasy ubezpieczeniowej (odpowiednik 500+).

Miesięczny koszt utrzymania małoletniej B. S. wynosi ok. 5000 zł i na powyższą kwotę składa się m.in.:

- 500 zł – partycypowanie małoletniej w kosztach wynajmu mieszkania. (koszt Internetu 375,82 zł, prąd – ok. 573,62 zł,
- 60 zł – koszt metra;
- 236 zł – przejazd taksówką (feredisents)
- 330 zł – ubrania, obuwiu (w tym obuwiu ortopedyczne i buty do ortez);
- 800 zł – wyżywienie małoletniej;
- 250 zł – zabawki, materiały edukacyjne;
- 40 zł – zakup lekarstw;
- 65 zł - środki czystości, chemia gospodarcza;

- 300 zł – dodatkowe zajęcia małoletniej (łyżwy, konie, basen, żagle)
- 1000 zł – koszt dodatkowych rehabilitacji;
- 35 zł - zakup okularów;
- 300 zł - materiały edukacyjne, tonery do drukarki, papier;
- 1000 zł – koszty przejazdów małoletniej do Polski

Dowód:

- rachunki – k. 183-185, 454,
- pismo – k. 381, 385
- zaświadczenie lekarskie – k. 383
- wiadomości mailowe – k. 387-388, 402-403.
- zaświadczenie – k. 389
- rok szkolny – 401.
- zaświadczenie z urzędu w Szwecji – k. 443.
- faktura za jazdę konną – k. 455.
- wiadomość dot. kosztu nauki jazdy na łyżwach – k. 459.
- zaświadczenie – k. 463.
- faktura dot. hipoterapii – k. 465-467
- dowód z przesłuchania świadka na piśmie M. M. – k.
- zeznania świadka H. S. (2) – k. 539-540.
- zeznania świadka M. S. – k. 540-541.
- zeznania świadka M. T. – k. 541-542.
- faktury i paragony – k. 543-628.
- przesłuchanie przedstawiciela ustawowego małoletniej pozwanej – k. 644-646.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo J. S. w części zasługiwało na uwzględnienie.

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, zeznania świadków szczegółowo wskazanych w uzasadnieniu oraz zeznania matki małoletniej pozwanej A. G. (1) i powoda J. S., a także w oparciu o akta sprawy Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie o sygnaturze VIII RC 156/17. Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Waler wiarygodności Sąd przyznał zeznaniom świadków przesłuchanych w sprawie, albowiem były one logiczne, rzeczowe i spójne. Ponadto były one zgodne z pozostałym materiałem

dowodowym zgromadzonym w sprawie. W ocenie Sądu twierdzenia powoda i strony pozwanej co do ich własnej sytuacji materialnej, co do zasady, należało uznać za wiarygodne, gdyż zgadzały się one z dowodami w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy. W zasadzie jedyną różnicę stanowiła subiektywna ocena pewnych faktów, strony interpretowały je z własnego punktu widzenia. Dotyczyło to w części twierdzeń powoda, iż jego możliwości zarobkowe i majątkowe uległy tak znacznemu obniżeniu, że obecnie nie jest on w stanie płacić na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie dotychczasowej tj. 2000 zł, jak i zeznań matki małoletniej w zakresie jej obecnej sytuacji finansowej i możliwości majątkowych, a nadto w zakresie kosztów utrzymania dziecka.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie także wtedy, gdy nie znajduje się w niedostatku. W myśl § 1 art. 135 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Rodzice, w zależności od swych możliwości, są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka winny być ocenione nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych osób zobowiązanych do jego utrzymania oraz całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustalaniu przez sąd wysokości alimentów (por. wyrok SN- Izba Cywilna z 21 maja 1975r., III CRN 72/75).

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 138 kro, w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Przy orzekaniu w tym przedmiocie Sąd bierze więc pod uwagę czy do takiej zmiany rzeczywiście doszło. Przez zmianę stosunków, o której mowa w art. 138 kro rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (por. Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006). Obniżenie alimentów następuje wówczas, gdy zmniejszeniu uległy potrzeby uprawnionego albo obniżyły się możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. W niniejszej sprawie niewątpliwie doszło do zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. Aktualnie bowiem małoletnia B. S. większość dni w roku spędza w Szwecji, natomiast do Polski przyjeżdża na kontakty z ojcem. Również usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem małoletniej uległy zmianie, rodzice małoletniej nie muszą już bowiem ponosić tak znacznych nakładów na rehabilitację córki, bowiem dziecko korzysta z licznych i profesjonalnych zajęć oferowanych w Szwecji. Zmianie uległa również sytuacja finansowa matki małoletniej, która aktualnie pracuje na część etatu i z tego tytułu generuje dodatkowe dochody. Jednakże nadal matka małoletniej pełni wiodącą rolę w opiece nad dzieckiem, w całości poświęca swój wolny czas i zajmie się swoim dzieckiem. Również u powoda J. S. zmianie uległa jego sytuacja osobista i zawodowa. U powoda bowiem na przestrzeni ostatnich kilku lat stopniowo zredukowane jest wynagrodzenie za otrzymywaną pracę. Początkowo pracodawca powoda w grudniu 2018 r. wystosował do niego pismo o wstrzymaniu wypłaty prowizji i finalnie jego wynagrodzenie wynosiło o ok. 1000 zł

netto mniej niż kilka miesięcy wcześniej. Nadto z uwagi na sytuację na świecie związaną z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)19, pracodawca powoda w dalszym ciągu redukuje wynagrodzenie J. S..

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu doszło do zmiany stosunków określonej w art. 138 kro, jednak jedynie w stopniu pozwalającym na obniżenie alimentów należnych małoletniej pozwanej B. S. do kwoty po 1700 zł miesięcznie.

Odnośnie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej należy wskazać, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania Sądu, całkowity koszt utrzymania małoletniej nie uległ zwiększeniu, jest na podobnym poziomie jak poprzednio. Usprawiedliwione potrzeby małoletniej uległy zmianie jeśli chodzi o ich zakres oraz jakość. W ocenie Sądu nie jest obecnie usprawiedliwiony koszt zajęć terapeutycznych z E. T. (1 730 zł). Zarówno w chwili obecnej, jak i poprzednio małoletnia korzystała z różnych terapii, jednakże na chwilę obecną nie wszystkie w dalszym ciągu są stosowane (np. terapii SI czy zajęcia dodatkowe w C.). Niewątpliwie jednak B. S. wymaga długotrwałej i intensywnej rehabilitacji. Dziecko nie jest samodzielne i wymaga stałej opieki. Podnieść należy, iż prowadzenie rehabilitacji małoletniej łączy się z dodatkowymi kosztami związanymi z koniecznością pobytu na długotrwałych turnusach rehabilitacyjnych. Większość zajęć terapeutycznych dziecko ma bezpłatnie zapewnione w Szwecji. Jednakże – jak wskazuje matka małoletniej – chociaż zakres zajęć małoletniej w Szwecji jest bardzo rozbudowany, to jednak dziecko musi korzystać z dodatkowych turnusów. Małoletnia bowiem urodziła się z porażeniem mózgowym i wymaga intensywnego leczenia, aby w przyszłości dziecko nabyło możliwość samodzielnego poruszania się czy też komunikowania z innymi ludźmi. Sąd ustalając usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej kierował się przede wszystkim zeznaniami przedstawicielki ustawowej małoletniej oraz powoda. Koszty wyżywienia dziecka zostały bowiem oparte na zeznaniach J. S., który wskazał, iż miesięczny koszt żywności dziecka w Polsce w okresie wakacyjnym wyniósł go 800 zł. W konsekwencji, należy powtórnie podkreślić wydatki ponoszone przez matkę na zaspokojenie potrzeb dziecka są w pełni usprawiedliwione. Sąd również część wydatków ponoszonych na małoletnią zweryfikował i ustalił w oparciu o własne doświadczenia zawodowe i życiowe. Chociaż matka małoletniej wskazywała, iż ponosi na przejazdy metrem w Szwecji kwoty ok. 350 zł miesięcznie, to jednak podkreślić należy, iż dziewczynka ma możliwość bezpłatnego poruszania się komunikacją miejską, dodatkowo dziecko na co dzień wożone jest albo samochodem jej matki, albo taksówką. Natomiast przejazdy metrem odbywają się – jak sama matka dziecka wskazywała – sporadycznie, aby dziecku sprawić przyjemność. Nadto z biletu miesięcznego na przejazdy metrem może także korzystać matka małoletniej. Z tych też względów Sąd ustalił ww. wydatek w wysokości 60 zł miesięcznie. Nadto niewątpliwie również część wydatków (wyżywienie, zakup odzieży, obuwia, środków chemicznych i higienicznych, okularów, leków) ponoszona jest stale. Sąd również w tym zakresie jednak ustalił jak aktualnie kształtują się ww. wydatki. Reasumując dotychczasowe rozważania należy powtórnie wskazać, iż postępowanie dowodowe wykazało, że usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem małoletniej pozwanej B. S. wynoszą ok. 5 000 zł miesięcznie i taka też kwota stanowi punkt wyjścia do dalszych rozważań, w jakim zakresie rodzice winni pokryć przedmiotowe wydatki.

Wbrew twierdzeniom powoda, w okresie od ostatniego orzeczenia o alimentach jego aktualna sytuacja zarobkowa chociaż uległa zmianie, to jednak Sąd władny jest określać jego możliwości majątkowe i zarobkowe nie na podstawie otrzymywanych przez niego dochodów, a na podstawie jego zarobków, które otrzymywałby gdyby przedsięwziął wszelkie możliwe sposoby. W niniejszej sprawie Sąd analizując możliwości majątkowe i zarobkowe powoda uznał, iż J. S. w dalszym ciągu może uzyskiwać miesięczne dochody w wysokości 4500 zł netto. Na początki rozważań należy podkreślić, iż na przestrzeni kilkunastu miesięcy tj. od listopada 2018 r. do chwili obecnej zarobki powoda uległy znacznym zmianom. W grudniu 2018 r. powód z dnia na dzień utracił ok. 33 % swoich zarobków (wstrzymanie wypłaty prowizji). Powód w żaden sposób nie uzasadnił takiej obniżki wynagrodzenia swojego pracodawcy. Niewątpliwie jednak nawet gdyby powód nie uzyskiwałby zadawalających statystyk sprzedażowych w firmie, to jednak jego dodatkowe wynagrodzenie mogłoby na przestrzeni miesięcy różnie się kształtować (raz bowiem powód otrzymałby prowizję z uwagi na wyniki w pracy, innym razem – nie). Nadto powód – mimo, iż z dnia na dzień utracił znaczną część swojego wynagrodzenia, nie zrobił nic aby zmienić pracę czy przekwalifikować się. Niewątpliwie na rynku istnieją oferty pracy dla pracowników z doświadczeniem powoda. J. S. przedstawił w toku postępowania liczne oferty pracy na podobnych stanowiskach. Jednakże powód argumentował, iż nie zmienia pracodawcy, bowiem proponowane

wynagrodzenie w ofertach pracy pozostaje na zbliżanym poziomie do dotychczas uzyskiwanego. Nie sposób jednak zgodzić się z takim argumentowaniem powoda. Po pierwsze oferowane wynagrodzenie w przedstawionych ofertach pracy jest wynagrodzeniem początkowym. Pracodawca bowiem w pierwszej kolejności musi zweryfikować doświadczenia zawodowe danej osoby, jego sumienność, zaangażowanie w pracę i umiejętności sprzedażowe. Niewątpliwie po pierwszych miesiącach próbnych u nowego pracodawcy i wykazaniu swoich umiejętności powoda mógłby otrzymać dodatkowe elementy wynagrodzenia (choćby prowizje od sprzedaży). Tym samym Sąd uznał, iż powód jest osobą zdrową, młodą, posiada znaczne doświadczenie zawodowe i życiowe i w dalszym ciągu może generować dochody w wysokości 4500 zł netto miesięcznie.

Nadto Sąd zwraca uwagę, iż w ostatnich dwóch latach wynagrodzenie minimalne w naszym kraju znacznie wzrosło od 2100 do 2600 zł brutto miesięcznie. W tym czasie natomiast wynagrodzenie powoda zmalało z kwoty 4500 zł do 2620 zł netto miesięcznie i z całego etatu powód przeszedł na 4/5 etatu. Powód w tym czasie nie wykazał, aby w jakikolwiek sposób starał się podreperować swój budżet podejmując się dodatkowego zatrudnienia. Powód J. S. na przestrzeni ostatnich dwóch lat nic nie zrobił, aby zmienić swoją sytuację finansową, mimo, iż musiał zdawać sobie sprawę z ciężących na nim zobowiązanych kredytowych czy alimentacyjnych. J. S. zaciągając kredyt w 2018 r. musiał liczyć się z tym, że może mieć to wpływ na możliwość regulowania jego obowiązku alimentacyjnego. Nadto niezrozumienie budzi również kwota zaciągniętego przez powoda kredytu, bowiem po spłaceniu przez powoda poprzedniego kredytu, zapłacie zaległych alimentów, rozliczeniu się z kosztów sądowych i prowizji od kredytu – powodowi została kwota ok. 10 000 zł. Powód nie wskazał w jakim celu zaciągnął tak wysoki kredyt i na co przeznaczył pozostałą kwotę. Niewątpliwie takie nieracjonalne podejmowanie decyzji przez powoda nie może przez premiowane przez tutejszy Sąd. Powód zaciągając wyższy kredyt musiał zdawać sobie sprawę, iż miesięczna rata kredytu będzie wyższa, nadto okres kredytowania może zostać wydłużony. Nie może być więc tak, że kredyt czy pożyczka zostaną zaciągnięte „kosztem” alimentów. Osoba, na której bowiem ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu rozmaitych decyzji finansowych, m.in. przy zaciąganiu kredytów i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego” (wyrok SN z 12 listopada 1976 roku, III CRN 236/76). Ponadto obowiązek alimentacyjny wobec własnego dziecka wyprzedza wszelkie inne zobowiązania, które winny być spłacane dopiero po zaspokojeniu potrzeb uprawnionego do alimentacji dziecka. W konsekwencji wysokość obciążeń, które co miesiąc pozwany ponosi z tytułu spłaty rat zaciągniętych kredytów nie mogła wpłynąć na ocenę jego możliwości zarobkowych i majątkowych, a w konsekwencji na wymiar zobowiązania alimentacyjnego.

W toku postępowania wykazano, iż powód w zakresie sprzedaży sprzętu fotograficznego podejmował również nieracjonalne i krzywdzone względem małoletniej córki decyzje finansowe. Powód bowiem ww. sprzęt sprzedał poniżej wartości, o czym mówił sam nabywca wskazując, iż była to bardzo korzystna oferta (tańsza o ok. 200 %).

W doktrynie prawa rodzinnego występuje jednolity pogląd, że alimenty na rzecz osoby uprawnionej powinny być ustalane na takim poziomie, aby nie spowodować stanu niedostatku osób zobowiązanych do alimentacji. W ocenie Sądu, obecnie obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej B. S. winien być zaspokajany w większym stopniu przez matkę małoletniej niż przez powoda, choć niewątpliwie nie w stopniu, którego się on domagał. Z powyższych względów istnieją podstawy do obniżenia alimentów należnych małoletnim powódce z kwoty po 2000 zł miesięcznie do wysokości po 1700 zł miesięcznie – poczynając od dnia obniżenia wynagrodzenia powoda z uwagi na (...), czyli od maja 2020 r., nadto z ustawowymi odsetkami za opóźnienie – zgodnie z żądaniem pozwu. Okoliczności ujawnione w sprawie pozwalały przyjąć, że rzeczywiście sytuacja materialna powoda uległa zmianie. Niewątpliwie bowiem z uwagi na sytuację na świecie i rozprzestrzeniania się wirusa (...) 19 wynagrodzenie powoda uległo obniżeniu. W ocenie Sądu ostatnie zmniejszenie wynagrodzenia, nie wynikające z oceny pracy i zaangażowania powoda w wykonywanie obowiązków zawodowych, lecz uzasadniona obiektywnymi czynnikami zewnętrznymi, ma wpływ na ocenę jego możliwości zarobkowych. Ciężar jej nie powinien jednak w całości zostać przeniesiony na pozwaną i należne jej świadczenie. W ocenie Sądu, powód mając obciążenia kredytowe i dziecko z niepełnosprawnością na utrzymaniu, pracując na 4/5 etatu powinien podjąć działania w celu znalezienia, jeśli nie innego zatrudnienia, to chociażby pracy dodatkowej. O ile można podzielić stanowisko strony pozwanej, że aktualna sytuacja nie sprzyja branży fotograficznej,

to przecież powód nie ma ograniczeń w możliwości podjęcia jakiegokolwiek zatrudnienia, również pracy niewymagającej doświadczenia zawodowego i przygotowania.

Należy dodać, że kwota 1700 zł alimentów miesięcznie nie ma wystarczyć na wszystkie wydatki związane z utrzymaniem i wychowaniem pozwanej, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa również, w odpowiedniej części, na jej matce – A. G. (1). Sąd ma świadomość tego, że kwota 1 700 zł tytułem alimentów stanowi nieznaczny wkład w utrzymanie dziecka i nawet częściowe zwalnianie się przez pozwanego z obowiązku alimentacyjnego poprzez osobistą pieczę nad dzieckiem podczas kontaktów nie zmienia powyższego zapatrywania. Niemniej – jak już sygnalizowano – Sąd musi brać pod uwagę sytuację majątkową osoby obowiązanej do alimentacji nawet, gdy usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej do alimentów są na bardzo wysokim poziomie. W tym miejscu należy jeszcze wskazać, iż matka dziecka musi rozważyć kwestię podjęcia działań, aby małoletnia stała się podopieczną jednej lub kilku fundacji, w ramach których istniałaby możliwość przekazywania 1 % podatku dochodowego na potrzeby dziecka. W świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego powyższe działania mogłyby skutkować wpływem środków finansowych w takiej kwocie, które by stanowiły realne odciążenie w kosztach utrzymania dziecka.

Mając na uwadze, że wynagrodzenie powoda uległo zmniejszeniu, a co za tym idzie możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego nieznacznie zmniejszyły się, obniżeniu ulec musiał również jego obowiązek alimentacyjny względem uprawnionego. Obie strony będą musiały przystosować swoje usprawiedliwione wydatki do aktualnej sytuacji majątkowej zobowiązanego, obniżając je odpowiednio. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb dziecka nie można bowiem odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd wysokości alimentów. Zakres obowiązku alimentacyjnego może być więc uwzględniony tylko w takim zakresie, w jakim jest usprawiedliwiony potrzebami uprawnionego bieżącymi lub niezaspokojonymi i jest ograniczony możliwościami majątkowymi i zarobkowymi zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 1974r. sygn. akt III CRN 35/74). Jak już wyżej podkreślono, górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zatem zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1//972 r. III CRN 470/71).

Nie można również wykluczyć sytuacji, że osoby obowiązane do alimentacji w dalszej kolejności (m.in. dziadkowie) winny być zobligowane do częściowego pokrywania kosztów związanych z utrzymaniem dziecka, skoro rodzice mają trudność w samodzielnym zaspokajaniu wszystkich usprawiedliwionych potrzeb dziecka.

Z tych względów na mocy art. 138 kro obniżono wysokość alimentów orzekając jak w punkcie I sentencji.

W punkcie II sentencji orzeczenia oddalono powództwo w pozostałym zakresie jako niezasadne.

Wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia zasługiwał na częściowe uwzględnienie.

Przepisy art. 730 § 1 i 2, art 730¹ oraz art. 732 ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 1575 i 1578), zwanej dalej „k.p.c.”, stanowią, że w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd można żądać udzielenia zabezpieczenia, zaś Sąd może udzielić zabezpieczenia na wniosek, a także z urzędu w sprawach, w których postępowanie może zostać wszczęte z urzędu, przy czym zabezpieczenia można udzielić zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Ponadto art. 753 § 1 k.p.c. stanowi, że w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanej do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Uprawdopodobnienie nie znaczy, że uprawniony ma obowiązek udowodnienia danego faktu, ale że ma on obowiązek co najmniej wykazać, iż określony stan rzeczy jest niemal na pewno prawdziwy. Natomiast interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w

sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie, zaś Sąd przy wyborze sposobu zabezpieczenia uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązane nie obciążać ponad potrzebę.

Natomiast materialną podstawą prawną żądania stanowił przepis art. 138 § 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2020 r. poz. 1359), zwanej dalej „k.r.o.”.

W okolicznościach niniejszej sprawy należy podać, że powód w sposób dostateczny uprawdopodobnił interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia oraz uprawdopodobnił swoje roszczenie, jednak w tym ostatnim zakresie uczynił to w zakresie zmiany orzeczenia dotyczącym alimentów na pozwaną poprzez zmniejszenie kwoty alimentów do 1.700 złotych miesięcznie.

W tym kontekście należy podać, że powód wykonuje zawód przedstawiciela handlowego. Specyfika tego zawodu polega w dużym zakresie na kontaktach z potencjalnymi klientami, a w konsekwencji ogłoszenia w kraju stanu epidemii i wprowadzenia obostrzeń, działanie takie jest znacząco ograniczone. Sytuacja ta wpłynęła więc na wynagrodzenie powoda, które ponownie zmniejszyło się i wynosi obecnie brutto 3.600 złotych miesięcznie. Z tej kwoty potrącana jest powodowi kwota 1.575,51 złotych miesięcznie i ostatecznie powodowi do wypłaty pozostaje kwota 948,78 złotych miesięcznie. To mając na uwadze, należy stwierdzić, że zaszła zmiana okoliczności w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Należy dojść do wniosku, że utrzymanie jego obowiązku alimentacyjnego w dotychczasowej kwocie, może doprowadzić do tego, że w niedalekiej przyszłości pozwana nie będzie mogła liczyć i na tę kwotę, którą obecnie otrzymuje, bowiem zadłużenie powoda osiągnie tak duże rozmiary, że nie będzie on w stanie utrzymać siebie i osiągać wynagrodzenia nawet w dotychczasowej kwocie.

Odnosząc się do twierdzeń strony pozwanej o tym, że powód mógłby podjąć wykonywany w przeszłości zawód fotografa należy po pierwsze zauważyć, że powód nie wykonywał tego zawodu od wielu lat i w tym czasie specyfika tego zawodu zmieniła się, co sprawia, że osoba niebędąca na bieżąco z zagadnieniami związanymi z tym zawodem, nie jest w stanie bez przeszkód podjąć się jego wykonywania i osiągać wysokie wynagrodzenie. Po drugie należy zauważyć, że trwająca w Polsce epidemia powoduje, że branża fotografów znacznie zmniejszyła się z uwagi na to, że organizacja imprez, podczas których korzysta się z usług fotograficznych, jest w dużym stopniu ograniczona albo zakazana.

W konsekwencji zmniejszenia kwoty alimentów wypłacanych przez powoda na rzecz pozwanej, będzie on mógł podjąć starania o ustabilizowanie swojej sytuacji finansowej, a po ustabilizowaniu się sytuacji na rynku pracy w jego zawodzie, podjąć starania o znalezienie zatrudnienia, które pozwoli mu w pełni sprostać jego obowiązkowi alimentacyjnemu. Jednocześnie przez ten okres, rodzice małoletniej pozwanej powinni podjąć szczególne starania o to, aby pozyskać pomoc materialną na rzecz małoletniej od organizacji pożytku publicznego.

Sąd zwraca uwagę na to, że matka małoletniej pozwanej podjęła decyzję o wyprowadzeniu się z małoletnią do Szwecji bez porozumienia w tej sprawie z powodem. Mając to na uwadze, należy uznać za zasadne stwierdzenie, że obowiązek pokrycia kosztów utrzymania małoletniej B. S. powinien obciążać w większym stopniu jej matkę w zakresie w jakim średnie ceny szwedzkie przewyższają ceny towarów i usług w Polsce.

Tak oceniając, obniżono alimenty a czas trwania postępowania do kwoty po 1.700 zł miesięcznie, poczynając od dnia wydania orzeczenia.

W pozostałym zakresie wnioski o zabezpieczenie został oddalony.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., uznając, że pozwana wygrała proces w 70%, zaś powód w 30%. Do kosztów powoda należał koszt wynagrodzenia pełnomocnika (120 zł) i uiszczona opłata od pozwu (600 zł), zaś do kosztów pozwanej koszt jej pełnomocnika (według wartości przedmiotu sporu - 3.600 zł). Tym samym, kwot należna pozwanej to 2520 zł (70% x 3.600) – 216 zł (720 zł x 30%) co daje 2304 zł.

SSR Marta Kazaniecka